

שַׁעַר עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה: בְּשַׁעַר יְרוּשָׁלַיִם

לא היה לי זמן אפילו לחשב. רצתי לחדרי, פתחתי את הארון וחסבתי רק על הצבעים: ירק, צהב, כחל!
 מכנסים כחלים – יש לי, מעיל קצר ירק – איפה ולמי יש מעיל קצר ירק? אני מביט בין הבגדים שלי עוד פעם ועוד פעם מעיל קצר... ירק?

חנה, כמו תמיד, ראתה, שאני בצרה.
 מה חסר לך, יוסף? – שאלה – במה יכולה אני לעזור לך?
 חנה, המחנה של הצועדים לירושלים ישן הלילה ביער קרית-ענבים, ומחר הוא מגיע לירושלים. ראתה, חנה, שכבר הכינו את הרחובות לקבל את פני הצועדים. אני, שגור בירושלים, רוצה מאד להיות אתם ביער הלילה, ומחר בבקר, עוד לפני שהשמש עולה, לצעד אתם יחד לירושלים. אבל אני צריכה תלבשת. מכנסים כחלים יש לי, אפילו כובע צהב יש לי כבר, אבל מעיל ירק...? מאין לוקחים?

מיד אראה, יוסף, אולי יש למישהו במשפחה.
 לא עברה דקה, שחנה יצאה, וכבר בידה מעיל ירק. רציתי להגיד לה מלה טובה אבל היא כבר סגרה את הדלת ואמרה: התלבש מהר, כבר ערב.

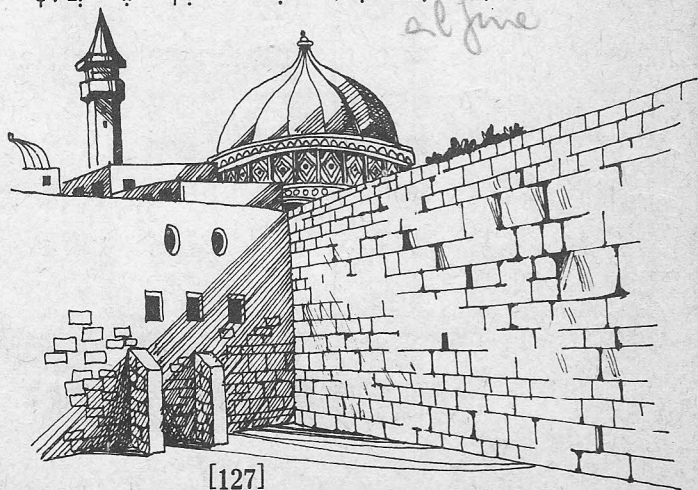
וּבִאֲמַת הָעָרֵב כָּבֵר יֵרֵד וְחִפִּיתִי לְאוֹת מַחְנֶה, כְּמוֹ שֶׁדְּבַרְנוּ, לְצֵאת
בְּיַחַד. וְהִיא בָּאָה. כְּאֲשֶׁר יֵרְדֵנוּ מִן הָאוֹטוֹבוּס לְפְנֵי קֶרֶת עֲנָבִים שְׂמַעְנוּ
כָּבֵר לְמֶרְחֹק קוֹלוֹת שֶׁל צִחּוֹק, שִׁירָה וְשִׂמְחָה. עַד שֶׁהִכִּינוּ בְּמַחְנֶה אֶת
אַרוֹחַת הָעָרֵב, הָאֲנָשִׁים שִׁחְקוּ אוֹ יֵשְׁבוּ קְבוּצוֹת קְבוּצוֹת. רְאִינוּ צְעִירִים
וְגַם זְקֵנִים מִן הָעָרִים וּמִן הַכְּפָרִים שֶׁכָּל הָאָרֶץ. רְאִינוּ בַּחוּרִים וּבַחוּרוֹת
שָׂמִים בֵּינֵתִים אֶת הָרְגָלִים לְמַעְלָה. דֶּרֶךְ אֶרְכָּה עָבְרוּ הָרְגָלִים, דֶּרֶךְ
כְּבִישִׁים וְדֶרֶךְ אֲבָנִים וְרוּצוֹת לְנוֹחַ מְעֻט. בְּמָקוֹם אֶחָד רְאִינוּ מִסְפָּר
אֲנָשִׁים עוֹמְדִים וּבִאֲמֻצֵּעַ יוֹשֵׁב מִיִּשְׁהוּ וְעוֹשֶׂה מִשְׁהוּ.

שְׂאֵלְנוּ: מָה עוֹשִׂים שָׁם? אָמְרוּ לָנוּ, שָׁשִׁם יוֹשֵׁב הַסַּנְדֵּלָר וּמִתְקַן אֶת
הַסְּלִיּוֹת שֶׁל הַנְּעָלִים לְמִי שֶׁנֶּחָזֵן. אָמְרוּ לָנוּ, שֶׁזֶה סַנְדֵּלָר הַיּוֹדֵעַ טוֹב
אֶת מְקֻצְעוֹ. הוּא חָבֵר בְּאֶחָד הַקְּבוּצִים.

מִתָּר גַּם לִי לְעֵמֶד בְּתוֹר לְסַנְדֵּלָר? שְׂאֵלְתִי אֶת הַבְּחוּר שֶׁעֲמַד אַחֲרוֹן.
פָּנָה הַבְּחוּר לְאַחֹר, וְאֶת מִי אֲנִי רוֹאֶה? עֲזָרָא עוֹמֵד לְפָנַי...
זֶה אֶתָּה, יוֹסֵף? מָה אַתָּה עוֹשֶׂה פֹּה?

מָה אַתָּה עוֹשֶׂה פֹּה, עֲזָרָא? כִּמָּה יָפֵה לְהַפְגִּשׁ אֶתָּה פֹּה בְּמַחְנֶה בְּלִילָה
הַנִּפְלָא הַזֶּה.

עֲכָשׁוּ אֲנִי מִבֵּין לְמָה הָיוּ עוֹלִים בְּשִׂמְחָה בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְרַגְלֵ לְבֵית-
הַמִּקְדָּשׁ. הֵם עָלוּ כְּדֵי לְקַיֵּם אֶת הַמִּצְוָה שֶׁל עֲלִיָּה לְרַגְלֵ וְגַם לְהַפְגִּשׁ

par cause

relaxation

habitu

עם כל האחים והחברים שלא היו נפגשים אתם במשך השנה מפני המרחק והעבודה.

כמה שמח אני שצוותה תורתנו לעלות לירושלים.

וכך הגעתי גם אני למקום הזה ולפגישה הזאת ומחר נכנס כלנו בני העמקים והגלילים, אנשי הערים, בני השרון וגם אני ואתה, ולא

מצ'רנוביץ כלנו יחד "לשערי ירושלים!"

נשחק במשחק-מלים.

איך משחקים במשחק הזה?

פשוט מאד, המתחיל יגיד מלה, ומישהו אחר יגיד אחריו מלה אחרת,

שתתחיל באות שבה נגמרת המלה הקודמת, למשל: אני אומר "ראש"; האות האחרונה של המלה היא "ש" (שין), ואת אומרת "שם" - מלה

המתחילה באות "שין", וכך הלאה.

משחק פשוט וגם מענין, - אמרו החברים.

המשחק פשוט, אבל הוא יהיה גם מענין רק אם יגיד את המלה מייד אחרי המלה הקודמת. אסור לחשב הרבה זמן. מתר לחשב רק דקה

אחת. מי שלא ימצא מלה חדשה מייד, יצא מן המשחק.

טוב, - אמרו החברים, - נתחיל לשחק!

עומי עומי

1. כל המלים	2. שמות	3. פעלים
ראש	שלחן	אהב
שם	גיר	בקש
מהר	רגל	שאל
רגל	לילה	למד
לא	הר	דבר
אוהב	רכבת	רשם
בקר	תלמיד

שְׁעוֹר עֶשְׂרִים וְאַרְבָּעָה: מִבֵּין הַבְּנֵי

Pass. 11

מִבֵּין - עָבַר - הַבְּנֵי, הַבְּנֵי, הַבְּנֵי, הַבְּנֵי, הַבְּנֵי.
נִקְבָּה - הַבְּנֵי, הַבְּנֵי, הַבְּנֵי, הַבְּנֵי, הַבְּנֵי.

נְטִיּוֹת - פִּעֵל, עֵתִיד - לוח י"א

זָכַר -

הֵם	אַתֶּם	אֲנַחְנוּ	הוּא	אַתָּה	אֲנִי	שֵׁם הַפִּעֵל
יִקְוֹמוּ	תִּקְוֹמוּ	נִקְוֹמוּ	יִקְוֹם	תִּקְוֹם	אִקְוֹם	לְקוֹם
יִגְוְרוּ	תִּגְוְרוּ	נִגְוְרוּ	יִגְוֹר	תִּגְוֹר	אִגְוֹר	לְגוֹר
יִבֹּאוּ	תִּבֹּאוּ	נִבֹּאוּ	יִבֹּא	תִּבֹּא	אִבֹּא	לְבֹא
יִשִּׁימוּ	תִּשִּׁימוּ	נִשִּׁימוּ	יִשִּׁימוּ	תִּשִּׁימוּ	אִשִּׁימוּ	לְשִׁימוּ

נִקְבָּה. אַתָּה - תִּקְוֹמִי, תִּגְוְרִי, תִּבֹּאִי, תִּשִּׁימִי, תִּשִּׁירִי.
הִיא - תִּקְוֹם, תִּגְוֹר, תִּבֹּא, תִּשִּׁימוּ, תִּשִּׁיר.

נְטִיּוֹת - פִּעֵל, עֵתִיד - לוח י"ב

זָכַר -

הֵם	אַתֶּם	אֲנַחְנוּ	הוּא	אַתָּה	אֲנִי	הוּוֶה
יִשְׁבוּ	תִּשְׁבוּ	נִשְׁבוּ	יִשֵּׁב	תִּשֵּׁב	אִשֵּׁב	יּוֹשֵׁב
יִרְדּוּ	תִּרְדּוּ	נִרְדּוּ	יִרְדּוּ	תִּרְדּוּ	אִרְדּוּ	יּוֹרְדּוּ
יִדְעוּ	תִּדְעוּ	נִדְעוּ	יִדְעוּ	תִּדְעוּ	אִדְעוּ	יּוֹדְעוּ
יִלְכוּ	תִּלְכוּ	נִלְכוּ	יִלְכוּ	תִּלְכוּ	אִלְכוּ	יּוֹלְכוּ
יִקְחוּ	תִּקְחוּ	נִקְחוּ	יִקְחוּ	תִּקְחוּ	אִקְחוּ	יּוֹקְחוּ
יִסְעוּ	תִּסְעוּ	נִסְעוּ	יִסְעוּ	תִּסְעוּ	אִסְעוּ	יּוֹסְעוּ
יִתְּנוּ	תִּתְּנוּ	נִתְּנוּ	יִתְּנוּ	תִּתְּנוּ	אִתְּנוּ	יּוֹתְנוּ

נִקְבָּה. אַתָּה - תִּשְׁבִּי, תִּדְעִי, תִּלְכִּי, תִּקְחִי, תִּתְּנִי.
הִיא - תִּשֵּׁב, תִּדְעִי, תִּלְכִּי, תִּקְחִי, תִּתְּנִי.

שְׁעוֹר עֲשָׂרִים וְאַרְבָּעָה: אֶפִּילוֹ

מְעַנֵּן קְרָאתִי סֵפֶר מְעַנֵּן. - הַכְרַתִּי אִישׁ מְעַנֵּן מְאֹד, הַכְרַתִּי בַּחוּרָה מְעַנֵּינָהּ. - זֶה לֹא מְעַנֵּן אוֹתִי.

חוֹשֵׁב הוּא אוֹמֵר מֵה שֶׁהוּא חוֹשֵׁב. - אֲנִי חוֹשֶׁבֶת, שָׁנָם הָאִשָּׁה יְכוּלָה לַעֲשׂוֹת כָּל מֵה שֶׁהַגִּבּוֹר עוֹשֶׂה.

אֶפִּילוֹ אֲנִי יוֹדֵעַ אֶת הַדְרָךְ אֶפִּילוֹ בַּחֲשׂוֹךְ.

מִיד הַחֲנוּת סְגוּרָה. - הִלְכָתִי; מִיד אֶחָזֵר. *ri-forma*

מִיֶּשְׁהוּ מִיֶּשְׁהוּ בָּא; אֲיַנְנִי יוֹדֵעַ מִי הוּא. - מִיֶּשְׁהוּ אָמַר לִי; אֲיַנְנִי זוֹכֵר מֵה שֶׁהוּא אָמַר לִי.

רְשִׁימָה 24

<i>anche se</i>	אֶפִּילוֹ	<i>interessante</i>	מְעַנֵּן	<i>esquadro</i>	אָרוֹן	<i>portone</i>	שַׁעַר
<i>anche se</i>	מִיד	<i>buca</i>	לְשַׁחֵק	<i>mercato</i>	מִקְצוֹעַ	<i>lettere</i>	אוֹת
<i>ripararsi</i>	לְנוּחַ	<i>aiutare</i>	לְעֹזֵר	<i>campo</i>	מַחֲנֶה		מִלָּה
<i>qualcuno</i>	א. מִיֶּשְׁהוּ	<i>riparare</i>	לְתַקֵּן	<i>pietra</i>	אֶבֶן	<i>calcolai</i>	סַנְדָּלָר
	ב. לְקַבֵּל פְּנֵי...	<i>preparare</i>	מִכֵּין	<i>esempio</i>	מָשָׁל	<i>scarpa</i>	נַעַל
<i>raccolgere</i>		<i>concesso</i>	מְתַר		תְּלַבֶּשֶׁת	<i>suola</i>	סִלְיָה

abbinamento